

عنوان: بررسی تاثیر حمایت آموزشی خانواده محور از راه دور بر امید و اضطراب مرگ در بیماران

استاد راهنما: سرکار خانم دکتر مولود فرمهینی فراهانی

اساتید مشاور: سرکار خانم دکتر سهیلا شمسی خانی - سرکار خانم مینا عسگری

پژوهش و نگارش: رضا اخلاقی

رشته تحصیلی: ارشد پرستاری مراقبت های ویژه

تاریخ دفاع: ۱۴۰۵/۷/۲۸

کاربرد:

بر اساس نتایج پژوهش حاضر، می توان حمایت آموزشی خانواده محور از راه دور را به عنوان بخشی از برنامه ترخیص و پیگیری بیماران مبتلا به سکت قلبی در نظر گرفت. پرستاران و سایر اعضای تیم درمان می توانند پیش از ترخیص، بیمار و یکی از اعضای فعال خانواده را درباره ماهیت بیماری، علائم هشدار، مصرف دارو، رژیم غذایی، فعالیت جسمانی، مراجعه به پزشک و نحوه مقابله با نگرانی های روانی آموزش دهند.

چکیده:

مقدمه: انفارکتوس میوکارد علاوه بر عوارض جسمی، می تواند با کاهش امید و افزایش اضطراب مرگ در بیماران همراه باشد. حمایت آموزشی خانواده محور از راه دور می تواند با افزایش مشارکت مراقب فعال خانواده، به بهبود وضعیت روانی بیماران کمک کند. این پژوهش با هدف تعیین تاثیر حمایت آموزشی خانواده محور از راه دور بر امید و اضطراب مرگ بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد انجام شد.

روش کار: این مطالعه مداخله ای با گروه کنترل بر روی ۶۰ بیمار مبتلا به انفارکتوس میوکارد بستری در بخش مراقبت های قلبی مرکز آموزشی و درمانی امیرالمؤمنین (ع) شهر اراک انجام شد. نمونه ها به روش در دسترس انتخاب و با استفاده از تصادفی سازی بلوک های جایگشتی در دو گروه کنترل و مداخله، هر کدام شامل ۳۰ بیمار، قرار گرفتند. گروه مداخله علاوه بر مراقبت های معمول، محتوای آموزشی و حمایتی خانواده محور را طی ۴ هفته، در ۸ جلسه و از طریق پیام رسان «بله» دریافت کرد. همچنین، هر هفته تماس تلفنی با مراقبان فعال خانواده برقرار شد. گروه کنترل مراقبت های معمول را دریافت کرد. امید و اضطراب مرگ بیماران پیش از مداخله، بلافاصله پس از مداخله و یک ماه بعد، به ترتیب با شاخص امید هرث و شاخص اضطراب مرگ تمپلر سنجیده شد.

در پیش‌آزمون، تفاوت امید و اضطراب مرگ بین دو گروه معنادار نبود. پس از مداخله، امید در گروه مداخله به‌طور معناداری بیشتر از گروه کنترل بود ($P=0/020$) و اضطراب مرگ نیز در این گروه کمتر بود ($P=0/018$). این تفاوت‌ها در پیگیری یک‌ماهه نیز برای امید ($P=0/007$) و اضطراب مرگ ($P=0/023$) باقی ماند.

نتیجه‌گیری: حمایت آموزشی خانواده‌محور از راه دور در افزایش امید و کاهش اضطراب مرگ بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد مؤثر بود و این اثر تا یک ماه پس از پایان مداخله تداوم داشت.

کلیدواژه‌ها: سکته‌ی قلبی، انفارکتوس میوکارد، حمایت آموزشی خانواده‌محور، آموزش از راه دور، امید، اضطراب مرگ، مراقب فعال خانواده

Arak Nursing School

Student name: Reza Akhlaghi

Supervisor: Dr. Moloud Farmahini Farahani

Advisors: Dr. Soheila Shamsikhani- MS Mina Asgari

Defense date: 2026/10/20

Title:

The Effect of Family-Centered Educational Support from Distance on Hope and Death Anxiety in Patients with Myocardial Infarction

Abstract

Background

Myocardial infarction, in addition to its Physical complications, may be associated with decreased hope and increased death anxiety among patients. Remote family-centered educational support may improve Patients' Psychological status by increasing the Participation of active family caregivers. This study was conducted to determine the effect of remote family-centered educational support on hope and death anxiety among patients with myocardial infarction.

Methods

This controlled intervention study was conducted among 60 Patients with myocardial infarction who were hospitalized in the Cardiac Care Unit of Amiralmomenin Educational and Center in Arak. Participants were selected through convenience sampling and allocated to control and intervention groups, with 30 Patients in each group, using Permuted block randomization. In addition to routine care, the intervention group received, the intervention group received family-centered educational and supportive content through the Bale messenger over 4 weeks in 8 sessions. Weekly telephone calls were also made to the active family caregivers. The control group received routine care. Patients' hope and death anxiety were assessed before the intervention, immediately after the intervention, and 1 month later using the Herth Hope Index and Templer Death Anxiety Scale, respectively.

Results

At baseline, there were no statistically significant differences in hope or death anxiety between the two groups. After the intervention, hope was significantly higher in the intervention group than in the control group ($P=0.020$), whereas death anxiety was

significantly lower in the intervention group ($P=0.018$). These differences remained significant at the 1-month follow-up for hope ($P=0.007$) and death anxiety ($P=0.023$).

Conclusion

Remote family-centered educational support was effective in increasing hope and reducing death anxiety among patients with myocardial infarction, and these effects Persisted for 1 month after the end of the intervention.

Keywords

Myocardial infarction, family-centered supports, remote education, hope, death anxiety, active family caregiver.